

Pjatoſ: Sso wě, so blyſchu; hu! hdy by naju to na morju podeſchło, kaſ by ſo namaj ſchło!

Alle lědma bě Pjatoſ poſlednje ſłowo wurjekł, ſaſtyſchifchtaj ſahrimanje, jaſo by ſylna ſchtuka (kanona) byla puſchczena. Pjatoſ mēnjefche, ſo je bylo hrimanje, Robiſon paſ, ſo je ſo wuſſeliko. A wōn ſtany a bēžefche do kuchinje; tudy wſa wulki ſapalenz a bēžefche ſ nim na horu, a Pjatoſ ſa nim. Na wjerſchku hory ſadželaſchtaj woheń. Pſchetož Robiſon myſleſche, ſo je łódž njedaloſo jeju kupy w nuſy, a chzynſche pſcheſ woheń łódžnikam ſnamjo dacž, ſo móža tudy pola njeho na kraj wuſtupicz. Alle lědma ſapaſche plomjo ł njebjefam, pocža ſo deſchcz lecž a woheń haſny; a Robiſon ſ Pjatoſom dyrbjefchtaj chwatacz, ſo do jamy pſchińdžefchtaj.

Nětko ſo deſchczik lijeſche a w jenyum ſo blyſkaſche, a bjes pſcheſtacža ſo hrimaſche. Robiſon mēnjefche, ſo bjes hrimanjom wjazy ſchtukow puſchczecz blyſchi, njemóžefche paſ žanu wěſtoſcz teho doſtacž. Spacz njemóžefche ſa zyłu nóz, wjaz hacž džeſacz krócž ſapalowaſche ſaſo woheń na horje, ale pſchezo jōn deſchcz ſaſo ſahaſny. Semu njewoſta nicžo druhe ſa tych njefbožownych łódžnikow czinicž, khiba ſa nich proſyecz, ſchtož tež nětk ſe wſchej móžnej nutrnoſczu czinjefche.

Nóz bēſche ſo minyła, ranje ſwitaſche jaſne a rjane, zyła ſtwórba bě wofſchewjena a ſrēbaſche wožiwjaze dymanje. Robiſon a Pjatoſ ſtanyſchtaj a bēžefchtaj ł morju hladacz, hacž nihdže žana łódž njefteji. Alle prēnje, ſchtož widžefchtaj, napjelni jeju ſ wulkej ſrudobu: wichor bě w nozy jeju czołm wottorhnył a daloko na morjo ſahnał. Pjatoſ ſtejeſche blědy, łamaſche ruzy a plakaſche. Robiſon jeho troſchtowaſche a džeſche: Spokoſ ſo! ſchtó wě, ſchto je namaj abo druhim